

§ 5.

Indtil det ved Lov er afgjort, hvorvidt Udgifterne ved famtlige under Statens Be-
 styrelse staaende Sindsfygeanstalter blive at overtage af Statskassen, bestemmes Betingelserne
 for Optagelsen i Anstalten af Kongen i Lighed med de for de alt bestaaende Sindsfyge-
 anstalter gjældende Forskrifter, og bliver det aarlige Understod, som Anstaltens Drift maatte
 medføre, forskudsvis at udrede af Statskassen, mod at Betsøbet det paafølgende Aar til-
 veiebringes ved Ligning paa de fornævnte Landsdele overensstemmende med den i § 2
 givne Regel.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Motiverne til det Lovforslag, som i Rigs-
 dagssamlingen 1874—75 forelagdes om Indret-
 ningen af en Anstalt for uheldbredelige Sinds-
 svage i Viborg (Rigsdagstidende Tillæg A. Sp
 2319 ff.), blev det fremhævet, at den nævnte For-
 anstaltning ingenlunde kunde betragtes som af-
 sluttende med Hensyn til Indrettelsen af Asyl-
 for Sindsfyge, og det var netop denne Betragt-
 ning, der gjorde, at man dengang foreslog at af-
 hjælpe den tilstedeværende Trang til Asylpladser
 paa den mindre befolkede, men ogsaa mindre fyl-
 destgjørende Maade at omdanne den tidligere
 Straffeanstalt i Viborg, fremfor at stride enten
 til en Udvidelse af de alt bestaaende Anstalter
 eller til Oprettelsen af en helt ny Anstalt. Efter
 at Anstalten i Viborg i Begyndelsen af Aaret
 1877 var tagen i Brug, viste det sig ogsaa hur-

tigt, at Antallet af Pladser ikke var tilstrækkeligt,
 og allerede under 22de Juni 1880 fandt Sund-
 hedskollegiet sig foranlediget til at gjøre Indstilling
 om Tilveiebringelsen af flere Pladser. I den nævnte
 Skrivelse udtalte Sundhedskollegiet, at det ved
 de Aarsberetninger, som fra de under Mini-
 steriets Overbestyrelse staaende Sindsfygeanstalter
 i 1879 indløb angaaende Virksomheden i 1878,
 allerede blev klart, at man snart maatte vente, at
 den Lettelse, som var vunden ved Oprettelsen af
 Anstalten i Viborg, vilde vise sig utilstrækkelig,
 saa at man maatte andrage paa Tilveiebringelsen
 af nye Midler for at skaffe især de uheldbredelige
 Sindsvage tilborlig Behandling og Forpleining.
 Ved de i 1880 indløbne Aarsberetninger for 1879
 er denne Sag nu sat udenfor al Tvivl. Der
 fandtes nemlig ved Udgangen af Aaret 1879:

paa Sindsfygeanstalten i Viborg	130	Mænd,	170	Kvinder,	tilsammen	300
paa Stiftsternes Sindsfygeanstalt	195	—	211	—	—	406
paa den nørrejydske Sindsfygeanstalt	203	—	201	—	—	404
i alle 3 Anstalter	528	Mænd,	582	Kvinder,	tilsammen	1,110
medens der i de samme Anstalter kun er Plads til						1,130.

Dette lille Antal endnu ledige Pladser fandtes
 udelukkende paa Stiftsternes Anstalt og paa denne
 Anstalts Afdeling for Mænd, og det var at
 vente, at denne Anstalt, ligesom de andre, i Løbet
 af dette Aar vilde være fuldt belagt paa sine
 Mandsaafdelinger, ligesom den allerede var det
 paa sine Kvindeafdelinger.

Dette har for det Første havt til Følge, at
 at man paa alle Anstalter har maattet gjen-
 indføre de beklagelige Expectancellister, som med-
 førte, at selv Patienter, som haardt trængte til
 hurtig Hjælp, have maattet vente Uger og Maa-
 neder paa at blive optagne, men dernæst har det
 Forølagte Lovforslag m. m.

ogsaa bevirket, at flere Afstindige, som paa Grund
 af maniakaliske Anfald eller udpræget Selvmords-
 drift vare farlige for sig selv eller for Andre,
 have maattet afvises fra Anstalterne.

Ved Aarets Udgang var paa Expectance-
 listerne opført for Stiftsternes Sindsfygeanstalts
 Vedkommende 12, alle Kvinder, for den nørre-
 jydske Anstalts Vedkommende 9, alle Mænd, og
 for Viborg Anstaltens Vedkommende 34, af hvilke
 28 Mænd og 6 Kvinder. Overlægen for sidst-
 nævnte Anstalt bemærker udtrykkeligt, at der
 imellem de 34 Expectanter er flere, som nu til
 stor Skade for dem selv og ikke uden Fare for